

FACULTATEA DE AUTOMATICA SI CALCULATOARE DEPARTAMENTUL CALCULATOARE DISCIPLINA TEHNICI DE PROGRAMARE

Documentatie Tema1

- Procesare Polinoame -

Popa Alexandra Maria Grupa 30224 CTI-ro

Cuprins:

•	Capitolul 1 : Obiectivul Temei	3
	Capitolul 2: Analiza problemei, modelare, scenarii, cazur urilizare	i de
•	Capitolul 3: Proiectare (decizii de proiectare, diagrame UML, structuri de date, proiectare clase, interfete, relatii,	
	packages, algoritmi, interfata utilizator)	
	Capitolul 4: Implementare	10
•	Capitolul 5: Rezultate	.13
•	Capitolul 6: Concluzii	16
•	Capitolul 7: Bibliografie	.16

1. Obiectivul Temei:

Enuntul Temei: Propunerea, proiectarea si implementarea unui sistem de procesarea a polinoamelor de o singura variabila cu coeficienti intregi. Operatiile ce vor fi implementate sunt: adunarea, scaderea, inmultirea, impartirea, derivarea si integrarea. De asemenea, proiectul trebuie sa includa o interfata grafica pentru preluarea si afisarea datelor.

Obiectiv principal: Obiectivul acestei teme este proiectarea unui calculator care are capacitatea de a efectua asupra polinoamelor operatii de adunare, scadere, inmultire, impartire, derivare si integreare. Pentru simplificarea interactiunii dintre utilizator si logica din spatele calculatorului se pune la dispozitie o interfata grafica prin intermediul careia utilizarea se face mult mai usor.

Objective secundare:

- organizarea pe clase
- > dezvoltarea algoritmilor folosind POO
- utilizarea structurilor de date
- formularea de scenarii
- > implementarea si testarea solutiilor obtinute

2. <u>Analiza problemei, scenarii, modelare, cazuri de</u> utilizare:

Problema enuntata necesita atat cunostiinte matematice pentru implementarea operatiilor cerute, cat si cunoasterea programarii orientate pe obiect pentru crearea si manipularea obiectelor.

Din analiza problemei rezulta faptul ca avem nevoie de un set de date de intrare si un set de date de iesire. Datele de intrare sunt reprezentate de doua polinoame in cazul operatiilor de adunare, scadere, inmultire si impartire, iar in cazul derivarii si integrarii este nevoie de un singur polinom. Totodata, operatia in sine reprezinta o data de intrare. Operatia

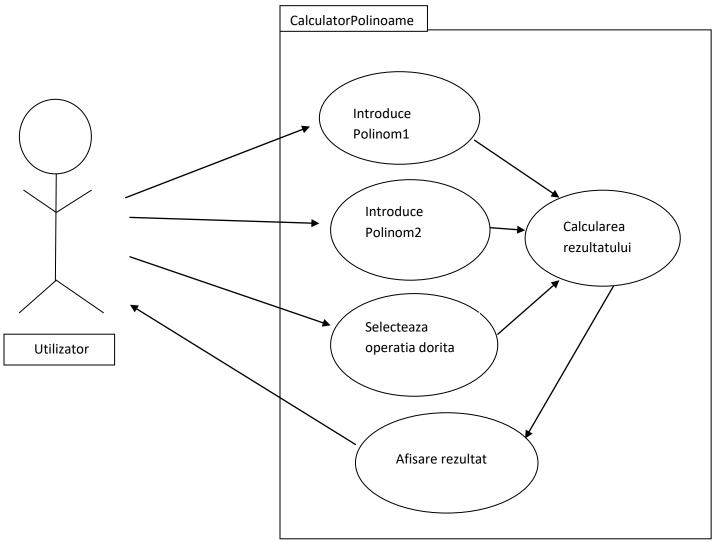
selectata determina generarea datelor de iesire ce sunt reprezentate sub forma de polinom, acesta fiind unul compus in cazul impartirii (cat si rest).

Polinoamele introduse de catre utilizator trebuie sa contina explicit coeficientul intreg si gradul fiecarui monom ce contribuie la formarea polinomului (spre exemplu 5x^3+2x^1+3x^0). Aceasta metoda de introducere a polinoamelor a fost aleasa special pentru a oferi utilizatorului posibilitatea de a vizualiza fiecare coeficient si fiecare grad in parte. Este necesara introducerea monoamelor ce compun polinomul in ordinea descrescatoare a gradelor. De asemene, nu este posibila impartirea ditre polinmul 1 si polinomul 2 in cazul in care gradul polinomului 1 este mai mic decat gradul polinomului 2. Orice abatere de la cerintele de introducere a datelor poate duce la ignorarea informatiei introduse si prin urmare se genereaza un rezultat gresit.

Dupa introducerea datelor initiale de catre utilizator, acestea sunt preluate si modelate in functie de operatia ceruta. Datele initiale sunt recunoscute si transformate prin intermediul unui sablon, pentru ca mai apoi sa fie stocate in structuri specifice polinoamelor. Asupra lor se aplica operatii bazate pe algoritmi matematici, iar polinomul rezultat este stocat intr-o strucura care poate sa difere in functie de forma rezultatului. De exemplu, in urma operatiei de impartire rezultatul este format din cat si rest.

Pe parcursul procesului de calcul se folosesc reprezentari ale unor polinoame cu coeficienti reali, datorita lucrului cu operatiile de impartire si integrare in urma carora pot rezulta polinoame cu coeficienti reali. Rezultatul obtinut va fi pus la dispozitia utilizatorului intr-o forma explicita compusa din polinoame cu coeficienti reali doar in cazul operatiilor de impartire sau integrare, iar in rest coeficientii vor fi afisati sub forma unor numere intregi . Afisarea trebuie sa fie clara pentru utilizator, scopul fiind ca produsul final sa fi cat mai practic si usor de folosit.

Diagrama use-case:



3. <u>Proiectare (decizii de proiectare, diagrame UML, structuri de date, proiectare clase, interfete, relatii, packages, algoritmi, interfata utilizator)</u>:

Proiectarea procesorului de polinoame a necesitat crearea a 13 clase: Monom, Polinom, AddOp, SubOp, MulOp, DivOp, DerivOp, IntegOp, Result, Bipolinom, ViewCalculator, ControllerCalculator, CalculatorPolinoame; precum si crearea interfetei IOperation care este implementata de clasele specifice fiecarei operatii mentionate mai sus.Interfata grafica se bazeaza pe sablonul MVC ce presupune separarea proiectului in Model, View si Controller, in functie de nevoi, reliefand astfel principiile POO.In continuare voi prezenta proiectarea in mare a claselor ce formeaza aplicatia, metodele acestora fiind descrise mai pe larg in capitolul 4.

Monom -> aceasta clasa are doua variabile instanta : coef- coeficientul monomului, de tip float si degree- gradul monomului, de tip int. Coeficientul este de tip float, datorita faptului ca se utilizeaza operatii de impartire si integrare, ceea ce presupune calculul cu numere reale. Clasa contine metode de tip setter si getter: getCoef(), getDegree(), setCoef(float coef), setDegree(inr degree) si implementeaza metodele toString() si compareTo(Monom m).

Polinom -> contine o singura variabila instanta - elem, de tipul List<Monom>, deoarece se doreste stocarea unui numar variabil de monoame, specific pentru fiecare polinom. Clasa are doua tipuri de constructor si implementeaza urmatoarele metode: getElem(), setElem(List<Monom> elem), addMonom(Monom m) si toString();

IOperation -> reprezinta o interfata ce contine metoda compute(Polinom p1,Polinom p2).

AddOp, SubOp, MulOp, DivOp, DerivOp, DerivOp -> clase ce implementeaza interfata IOperation(), fiecare avand o delegare specializata. Algoritmii folositi de fiecare dintre aceste clase in implementarea metodei compute(Polinom p1,Polinom p2) sunt prezentati mai pe larg in capitolul 4.

Result -> contine o singura variabila instanta- rezultat, de tipul Polinom, utilizata in lucrul cu valorile obtinute in urma apelarii metodei Compute(...); are doua tipuri de constructor, un getter si un setter: getRezultat() si setRezultat(Polinom rezultat).

Bipolinom -> aceasta clasa extinde clasa Result() si contine o variabila instanta -rest, de tip Polinom, folosita special pentru rezultatele operatiilor

din care rezulta atat cat si rest; contine un constructor si o metoda de get si set: getRest() si setRest(Polinom rest).

Clasele prezentate mai sus reprezinta modelul aplicatiei, deoarece acestea definesc logica din spatele procesarii datelor de intrare.

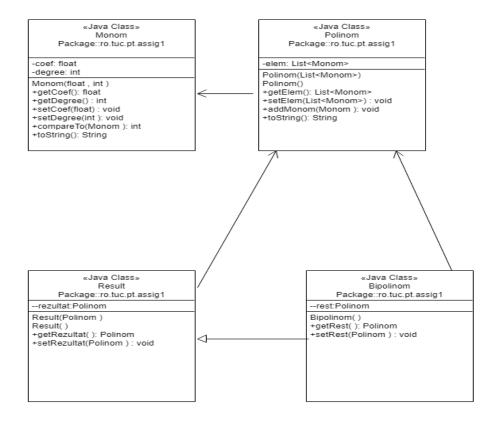
ViewCalculator -> reprezinta interfata grafica a aplicatiei; prin intermediul elementelor care o compun se creaza legatura cu utilizatorul, usurand astfel considerabil modul de utilizare a procesorului de polinoame . Pentru realizarea interfetei grafice am folosit 15 variabile instanta, dintre care: 4 campuri de tipul JTextField,2 editabile pentru introducerea polinoamelor (firstPolinom, secondPolinom) si 2 pentru afisarea rezultatului (cat si rest) care nu pot fi editate de catre utilizator, ci doar vizualizate (calcRezultat, calcRest); 5 etichete de tip JLabel care indica semnificatia campurilor text sau a butoanelor (labelP1, label P2, labelRezultat, labelRest, labelOperatii); 6 butoane de tipul JButton, unul pentru fiecare tip de operatie in parte (addBtn, subBtn, mulBtn, divBtn, derivBtn, integBtn). Contructorul clasei contine declararea a 5 panel-uri de tip JPanel, in care au fost adaugate variabilele instanta ce compun fereasta de vizualizare. Acesta sunt organizate in asa fel incat sa se pastreze o anumita aliniere a elementelor in feriasta in functie de axele Ox si Oy. Totodata in acest constructor se seteaza vizibilitatea ferestrei principale si numele acesteia. Clasa contine de asemenea si metode de tip getter si setter care preiau informatia introdusa de catre utilizator in campurile *firstPolinom* si secondPolinom si o transmit mai departe, si seteaza rezultatul obtinut in urma procesarii datelor de intrare (getFirstPolinom(), getSecondPolinom(), setCalcResult (String addCalcRezultat) setCalcRest(String addCalcRest()). Pe langa aceste, se gasesc si metode care adauga ascultatori (action listeners) pentru fiecare buton in parte, precum: addAddBtnListener(ActionListener I), addSubBtnListener(ActionListener I), addMulBtnListener(ActionListener I), addDivBtnListener(ActionListener I), addDerivBtnListener(ActionListener I), addIntegBtnListener(ActionListener I).

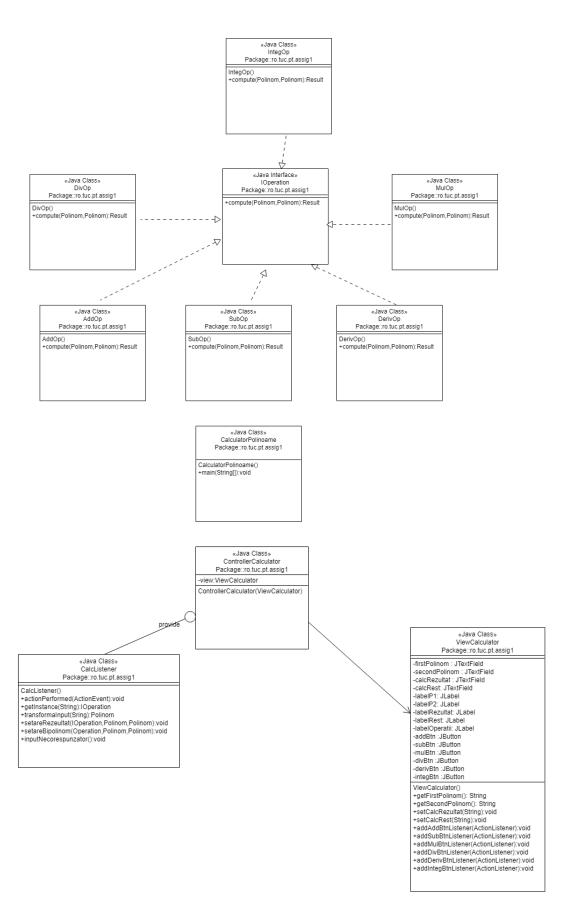
ControllerCalculator -> reprezinta partea de control a proiectului, ce decide ce pasi urmeaza sa faca modelul. Clasa contine o singura variabila instanta- view, de tipul ViewCalculator, ce realizeaza legatura cu clasa

ViewCalculator. Constructorul clasei contine ascultatori pentru fiecare din butoane, care sunt adaugati la view. Clasa de control contine o clasa interna CalcListener ce implementeaza ActionListener si contine metoda actionPerformed(ActionEvent e), getInstance(String s), transformalnput(String s), setareRezultat(IOperation op, Polinom p1, Polinom p2), setareBipolinom(IOperation op, Polinom p1, Polinom p2), inputNecorespunzator().

CalculatorPolinoame -> contine programul principal care initializeaza interfata si leaga componentele impreuna.

In continuare este prezentata diagrama UML de clase a proiectului:





4. Implementare:

In acest capitol se vor descrie deciziile de implementare ale metodelor fiecarei clase in parte, impreuna cu algoritmii ce sunt folositi in realizarea acestora.

Monom:

- compareTo() -> metoda implementata cu scopul de a se putea realiza sortarea monoamelor in functie de gradul acestora.
- toString() -> realizeaza o transformare a monomului in String;metoda folosita pentru afisare; returneaza un String.

Polinom:

- addMonom(Monom m) -> adauga un nou monom in lista de monoame din care este format polinomul.
- toString() -> metoda folosita pentru afisarea polinomului sub forma de String; in interioarul acesteia se apeleaza metoda toString() din clasa Monom; returneaza un String.

AddOp:

• compute(Polinom p1, Polinom p2) -> returneaza un obiect de tip Result. Aceasta metoda realizeaza operatia de adunare a polinoamelor p1 si p2 astfel: se seteaza o variabila pe post de semafor. Se parcurge p1 si p2 si se compara gradul fiecarui monom din p1 cu gradul fiecarui monom din p2. In caz de egalitate se aduna coeficientii monoamelor si suma rezultata devine coeficientul noului monom creat care se adauga polonomului rezultat, doar daca suma este diferita de 0. Totodata se schimba variabila semafor. Daca la finalul parcurgerii monoamelor din p2 semaforul nu s-a schimbat, inseamna ca nu s-a gasit nici un monom cu acelasi grad ca al monomului verificat, deci trebuie adaugat la polinomul rezultat. In continuare se compara gradul fiecarui monom din p2 cu gradul fiecarui monom din p1. Este nevoie de a doua parcurgere deoarece in acest mod se evita pierderea monomamelor ce compun p2 si au un grad diferit de gradele monomelor ce se gasesc in p1. De

aceea, in caz de egalitate nu se va mai adauga un nou polinom la rezultat (pentru a evita duplicarea) ci doar se va schimba semaforul pentru a putea verifica daca vreun monom din p2 este adaugat la rezultaul final. Daca nu este in rezultat se adauga ulterior.

SubOp:

 compute(Polinom p1, Polinom p2) -> returneaza un obiect de tip Result. Aceasta metoda realizeaza operatia de scadere a polinoamelor p1 si p2 astfel: se vor parcurge toate monoamele ce compun p2 si coeficientii acestora se vor inmulti cu -1. Apoi se realizeaza operatia de adunare intre p1 si noul p2.

MulOp:

compute(Polinom p1, Polinom p2) -> returneaza un obiect de tip
Result. Aceasta metoda realizeaza operatia de inmultire a
polinoamelor p1 si p2 astfel: se parcurg cele doua polinoame si se
realizeaza inmultirea coeficientului fiecarui monom din p1 cu
coeficientul fiecarui monom din p2 si se aduna gradele acestora.
Dupa ce fiecare monom din p1 a fost inmultit cu p2 se realizeaza
adunarea rezultatului la rezultatele obtinute precedent pentru a evita
ca rezultatul final sa contina monoame cu grade egale.

DivOp:

 compute(Polinom p1, Polinom p2) -> returneaza un obiect de tip Bipolinom. Aceasta metoda realizeaza operatia de impartire a polinomului p1 la polinomul p2 astfel: intai se verifica daca coeficientul primului polinom este 0. In acest caz, rezultatul va fi 0. In caz contrar se apeleaza la o structura repetitive se realizeaza cat timp gradul lui p1 este mai mare sau egal decat gradul lui p2. Se creaza un nou monom a carui coeficient este rezultatul obtinut in urma impartirii coeficientul primului monom din p1 la primul monom din p2, iar gradul este rezultatul scaderii coeficientilor acestor 2 monoame. Noul monom se adauga unui polinom care mai apoi se inmulteste cu p2, iar rezultatul se scade din p1. Se seteaza noul cat si noul rest.

DerivOp:

compute(Polinom p1, Polinom p2) -> returneaza un obiect de tip
Result. Aceasta metoda realizeaza operatia de derivare a polinomului
p1 astfel: daca gradul polinomului este diferit de 0, atunci se va
parcurge p1 monom cu monom si se va inmulti fiecare coeficient cu
gradul corespunzator, iar gradul va scadea cu 1.

IntegOp:

 compute(Polinom p1, Polinom p2) -> returneaza un obiect de tip Result. Aceasta metoda realizeaza operatia de integrare a polinomului p1 astfel : se parcurge p1 si se imparte coeficientul fiecarui monom la gradul corespunzator + 1, iar gradul se va aduna cu 1.

ControllerCalculator:

- actionPerformed(ActionEvent e) => aceasta metoda realizeaza comunicarea cu clasa ViewCalculator(); se preaiu datele de intrare sub forma de string si se transforma in obiecte de tipul Polinom prin apelul metodei transformaInput(String s);se obtine sub forma de string denumirea butonului apasat si se transforma intr-un obiect de tip IOperation prin intermediul metodei getInstance(String s). Se verifica operatia selectata de catre utilizator. Daca aceasta este o impartire se verifica impartitorul care trebuie sa fie diferit de 0 si gradul primului polinom sa fie mai mare sau egal decat gradul celui de al doilea. In cazul in care inputul nu respecta conditiile se va semnala acest fapt , iar in caz contrar se va afisa catul si retul impartirii . In cazul in care operatia este oricarea lata inafara de impartire, se afiseaza direct rezultatul, campul fiind gol.
- getInstance(String s) -> primeste operatia sub forma de String si o transforma in IOperation.

- transformalnput(String s) -> transfirma stringul introdus de utilizator in Polinom.
- setareRezultat(IOperation op, Polinom p1, Polinom p2) -> seteaza campurile pentru rezultat cu valoarea corespunzatoare rezultatului obtinut in model, iar campul pentru rest devine null.
- setareBipolinom(IOperation op, Polinom p1, Polinom p2) -> seteaza campurile pentru cat si rest cu valorile corespunzatoare rezultatului obtinut in model.
- inputNecorespunzator() -> seteaza campurile pentru cat si rest pe null

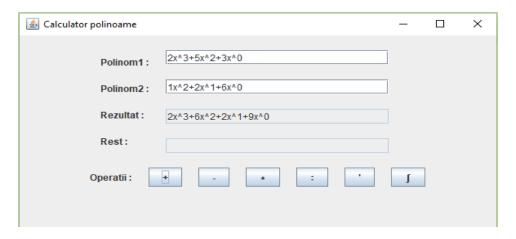
4. Rezultate:

Testarea proiectului se face cu ajutorul clasei JUnit, ce folosete metode de test pentru fiecare dintre operatii : testAdd(), testSub(),testMult(), testDiv(),testDeriv(),testInteg(). De asemenea s-a utilizat metoda assertTrue(boolean condition) care verifica daca conditia pusa este adevarata si ca urmare daca testul a trecut.

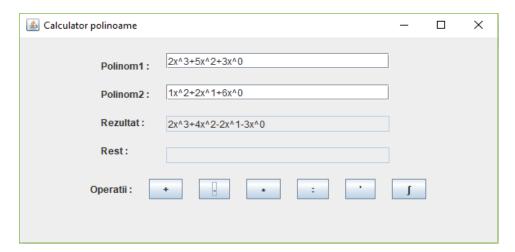
```
File Edit Source Refactor Navigate Search Project Run Window Help
🏇 De... 🔓 Pr... 🚜 📆 🖂 🗀 🗀
                             🚺 JUnitTest.java 🛭
 1 package ro.tuc.pt.assig1;
                               2⊕ import static org.junit.Assert.*; ...
                               9 public class JUnitTest {
Finished after 0.02 seconds
                               10 private static Polinom p1 = new Polinom();
 Runs: 6/6 
☐ Errors: 0 ☐ Failures: 0
                               11
                                     private static Polinom p2 = new Polinom();
                               12
                               13⊝
                                     public JUnitTest() {
                               15
                                        Monom m1 = new Monom(2,3);
                               16
                                        Monom m2 = new Monom(-4,1);
                               17
                                        Monom m3 = new Monom(1,0);
                               18
                                        Monom m4 = new Monom(5,2);
                               19
                                        Monom m5 = new Monom(1,1);
                               20
                                       Monom m6 = new Monom(-6,0);
                               21
                                        List<Monom> 1 = new ArrayList<Monom>();
                               22
                                        List<Monom> 11 = new ArrayList<Monom>();
                                        1.add(m1);
```

5. Rezultate:

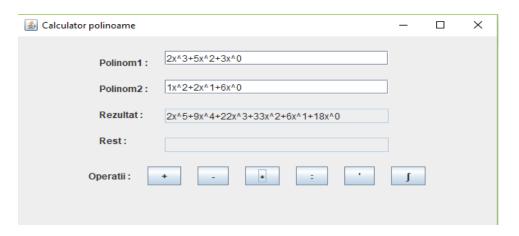
Adunare:



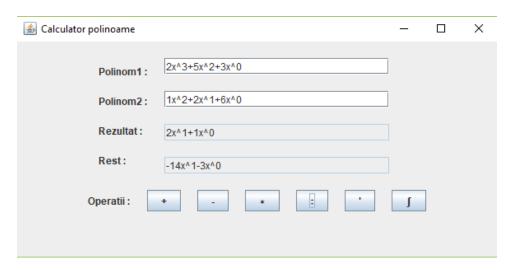
Scadere:



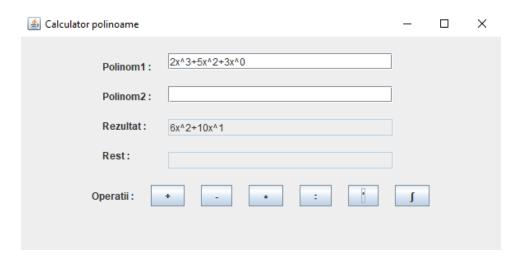
Inmultire:



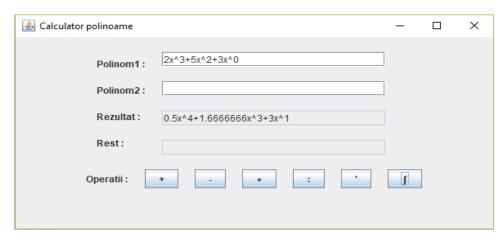
Impartire:



Derivare:



Integrare:



6. Concluzii:

In urma acestei teme am invatat sa imi structurez mai bine codul astfel incat acesta sa respecte pricipiile POO. Am fost pusa in situatia de a realiza o interfata grafica, ceea ce a adus un plus considerabil cunostiitelor legate de lucrul cu modelul MVC, cat si in ceea ce priveste modului de a scrie cod.

Ca imbunatatiri ulterioare, aplicatia mea ar putea beneficea de adaugarea unor noi operatii care sa poata fi realizate. Totodata, calculatorul ar putea avea obtiunea de calculator standard, programmer sau stintific, iar fiecare tip in parte sa contina operatii specifice.

7. Bibliografie:

- Indrumator de laborator POO
- Curs POO
- https://stackoverflow.com/